

Nieuwsbrief - BPR Updates 2023-3

Nummer 3, 2023

Redactie: mr. drs. F.J.P. Lock en mr. M.E.A. Möhring.

INHOUDSOPGAVE

Beslag en executie

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2023:1459](#) 13-10-2023

Dwangsom bij omgangsregeling alleen op daartoe strekkend verzoek.

Bewijsrecht

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2023:8323](#) 03-10-2023

Hof wijst verzoek voorlopig deskundigenonderzoek toe.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2023:1380](#) 06-10-2023

Hof heeft te hoge eisen gesteld aan de motiveringsplicht.

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2023:5437](#) 18-10-2023

Toewijzing 843a-vordering in kader van bewijsopdracht.

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2023:9565](#) 12-10-2023

Afwijzing verzoek voorlopig getuigenverhoor veelprocedeerder.

Dagvaardingsprocedure

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2023:1384](#) 06-10-2023

Misslag in de begroting van de proceskosten.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2023:1426](#) 13-10-2023

Betekening van eiswijziging indien wederpartij niet is verschenen.

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2023:15146](#) 04-10-2023

Dagvaardingsprocedure en verzoekschriftprocedure kunnen niet worden gevoegd.

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2023:5437](#) 18-10-2023

Toewijzing 843a-vordering in kader van bewijsopdracht.

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2023:4168](#) 24-10-2023

Vordering tot tussenkomst afgewezen wegens intrekking dagvaarding hoofdzaak.

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2023:6501](#) 13-09-2023

Originele dagvaarding niet overgelegd, verval van aanhangigheid.

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2023:7354](#) 23-10-2023

Wrakingsverzoek kennelijk ongegrond; geen mondelinge behandeling.

Procederen algemeen

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2023:1451](#) 13-10-2023

Het hof heeft niet kenbaar beslist op het verzoek om een mondelinge behandeling.

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2023:5223](#) 03-10-2023

Beoordeling perspectiefbesluit.

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2023:6894](#) 03-10-2023

Voorzieningenrechter verklaart zich bevoegd ondanks forumkeuze andere rechtbank.

Rechtsmiddelen

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2023:2333](#) 26-09-2023

Moeder zonder gezag niet-ontvankelijk in hoger beroep tegen beslissing inzake de voogdijoverdracht van dochter.

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2023:2523](#) 19-09-2023

Verstekvonnis ondanks stelbrief gedaagde; verzet of hoger beroep?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2023:1426](#) 13-10-2023

Betekening van eiswijziging indien wederpartij niet is verschenen.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2023:1451](#) 13-10-2023

Het hof heeft niet kenbaar beslist op het verzoek om een mondelinge behandeling.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2023:1486](#) 27-10-2023

Hof is buiten het door de grieven ontsloten gebied getreden.

Verzoekschriftprocedure

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2023:2333](#) 26-09-2023

Moeder zonder gezag niet-ontvankelijk in hoger beroep tegen beslissing inzake de voogdijoverdracht van dochter.

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2023:15146](#) 04-10-2023

Dagvaardingsprocedure en verzoekschriftprocedure kunnen niet worden gevoegd.

RECHTSPRAAK

Moeder zonder gezag niet-ontvankelijk in hoger beroep tegen beslissing inzake de voogdijoverdracht van dochter.

De moeder kan niet worden aangemerkt als belanghebbende in de kwestie van de voogdijoverdracht, nu door deze overdracht haar rechten en verplichtingen niet rechtstreeks worden geraakt.

In zaken betreffende het personen- en familierecht kan op grond van artikel 806 lid 1 Rv een belanghebbende hoger beroep instellen tegen een beschikking. Op grond van artikel 798 lid 1, eerste volzin, Rv wordt onder belanghebbende verstaan degene op wiens rechten of verplichtingen de zaak rechtstreeks betrekking heeft. In zijn uitspraak van 30 maart 2018 (ECLI:NL:HR:2018:488) heeft de Hoge Raad overwogen dat de door deze bepaling bestreken kring van belanghebbenden in zaken van personen- en familierecht (in andere zaken dan scheidingszaken) niet in algemene zin kan worden afgebakend. Welke persoon of instelling als belanghebbende moet worden aangemerkt, wordt bepaald – aan de ene kant – door het onderwerp van de aan de rechter voorgelegde zaak en – aan de andere kant – door de rechten of verplichtingen waarop de betrokkene zich beroept. Slechts indien het onderwerp van de zaak ertoe kan leiden dat de rechten of verplichtingen waarop de betrokkene zich beroept, rechtstreeks door de rechterlijke beslissing worden geraakt, is die betrokkene in die zaak belanghebbende in de zin van artikel 798 lid 1, eerste volzin, Rv.

Het hof onderzoekt of de omstandigheden van dit geval meebrengen dat het onderwerp van de zaak, te weten de overdracht van de voogdij over de minderjarige van het Leger des Heils naar de pleegouders (op grond van art. 1:322 lid 1 aanhef en onder c BW) ertoe kan leiden dat de rechten of verplichtingen waarop de moeder zich beroept rechtstreeks worden geraakt. Naar het oordeel van het hof is dat niet het geval omdat de moeder sinds 17 februari 2021 geen gezag meer heeft over de minderjarige, zodat een overgang van de voogdij van het Leger des Heils naar de pleegouders haar niet rechtstreeks raakt in de bij het gezag behorende rechten en verplichtingen en in die zin geen beperking oplevert voor de effectuering van haar recht op gezinsleven met de minderjarige. Er zijn geen aanwijzingen dat de wijziging van de voogdij zal leiden tot verandering in het contact van de moeder met de minderjarige ten opzichte van de situatie voorafgaand aan de voogdijoverdracht. De moeder en de minderjarige hebben elkaar

sinds (kort na) de geboorte niet meer gezien. Er zijn in de jaren daarna van de kant van het Leger des Heils pogingen gedaan om dat contact tot stand te brengen, maar de persoonlijke problematiek van de moeder heeft daaraan steeds in de weg gestaan. Ter zitting in hoger beroep is gebleken dat er nog steeds geen contact is tussen de moeder en de minderjarige. Het Leger des Heils heeft gesteld dat de situatie van de moeder tot op heden nog te instabiel is om dit contact tot stand te brengen.

Het hof acht voldoende aannemelijk dat de pleegouders zo mogelijk twee keer per jaar contact opnemen met de moeder om te bespreken of er al een mogelijkheid bestaat tot contact tussen de minderjarige en de moeder. De vrees van de moeder dat contactherstel tussen haar en de minderjarige door de overdracht van de voogdij belemmerd of vertraagd zal worden, acht het hof niet gerechtvaardigd.

Het hof is daarom van oordeel dat de moeder niet kan worden aangemerkt als belanghebbende in de kwestie van de voogdijoverdracht, nu door deze overdracht haar rechten en verplichtingen niet rechtstreeks worden geraakt. Het hof verklaart de moeder daarom niet-ontvankelijk in haar hoger beroep.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 26-09-2023

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2023:2333

Zaaknummer: 200.322.703/01

Rechters: J.M. van Baardewijk, M.F.G.H. Beckers en J.W. van Zaane

Advocaten: J.J. Stobbe

Wetsartikelen: 798 lid 1 Rv, 806 lid 1 Rv en 8 EVRM

RECHTSPRAAK

Verstekvonnis ondanks stelbrief gedaagde; verzet of hoger beroep?

Rechtbank beschouwt verstekvonnis als vonnis op tegenspraak en verklaart gedaagde niet-ontvankelijk in zijn verzet, maar het hof verklaart gedaagde alsnog ontvankelijk in het verzet.

De rechtbank mist per abuis de stelbrief van de gedaagde en veroordeelt hem bij verstek. De gedaagde komt in verzet en beroept zich op zijn stelbrief. De rechtbank vindt alsnog de stelbrief, beschouwt daarom het verstekvonnis alsnog als een vonnis op tegenspraak en verklaart de gedaagde niet-ontvankelijk in zijn verzet tegen het verstekvonnis. De gedaagde mist daardoor hoor en wederhoor en een inhoudelijke beoordeling in twee instanties. In hoger beroep vordert hij daarom alsnog ontvankelijkverklaring in zijn verzet tegen het verstekvonnis. Het hof wijst die vordering toe en wijst de zaak terug naar de rechtbank ter verdere behandeling en beslissing van de zaak.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 19-09-2023

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2023:2523

Zaaknummer: 200.311.729/01

Rechters: P.F.G.T. Hofmeijer-Rutten, P.J. van Eekeren en M. Bijkerk

Advocaten: P.J.A. van de Laar en M.R. Lauxtermann

Wetsartikelen: 143 Rv

RECHTSPRAAK

Hof wijst verzoek voorlopig deskundigenonderzoek toe.***Bindend advies-overeenkomst staat niet aan toewijzing van verzoek om voorlopig deskundigenonderzoek in de weg.***

De opdrachtgever heeft een voorlopig deskundigenonderzoek verzocht ten aanzien van de uitvoering van een software-ontwikkelingsovereenkomst. De rechtbank heeft dit verzoek afgewezen (verzoeker niet-ontvankelijk verklaard) op de grond dat partijen bindend advies zijn overeengekomen. Het hof komt tot een ander oordeel. Een voorlopig deskundigenonderzoek zoals is bedoeld in artikel 202 Rv kan ertoe dienen een partij de mogelijkheid te geven aan de hand van het uit te brengen deskundigenbericht zekerheid te verkrijgen over feiten en omstandigheden die voor de beslissing van een geschil relevant kunnen zijn. Die partij kan zo beter beoordelen of het raadzaam is een procedure te beginnen of voort te zetten. De rechter die moet oordelen over het verzoek om een dergelijk onderzoek te gelasten, moet het onderzoek in beginsel gelasten, mits het daartoe strekkende verzoek ter zake dienend en voldoende concreet is en feiten betreft die met het deskundigenonderzoek bewezen kunnen worden.

Het feit dat partijen een bindend advies-overeenkomst hebben gesloten staat niet aan toewijzing van het verzoek in de weg, omdat onvoldoende is gesteld om te kunnen aannemen dat de bindend advies-overeenkomst van partijen zó moet worden uitgelegd en begrepen dat alle geschillen in verband met de software-ontwikkelingsovereenkomst onder de bindend advies-overeenkomst vallen en door middel van bindend advies zullen worden beslecht. Nu ook overigens niet is gebleken van feiten en omstandigheden die aan toewijzing van het verzoek in de weg staan, beveelt het hof een deskundigenonderzoek.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 03-10-2023

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2023:8323

Zaaknummer: 200.316.944

Rechters: R. Prakke-Nieuwenhuizen, L. Janse en S.C.P. Giesen

Advocaten: L.C.P. Broos en M. Schimmel

Wetsartikelen: 202 lid 2 Rv

RECHTSPRAAK

Hof heeft te hoge eisen gesteld aan de motiveringsplicht.

In het licht van het processuele debat tussen partijen is onjuist dan wel onbegrijpelijk het oordeel dat eiseres haar stellingen onvoldoende heeft onderbouwd.

Tussen de opdrachtgever en de opdrachtnemer ter zake de bouw van een huis is in geschil of tussen hen op enig moment (nogmaals) is afgesproken dat betaling van de laatste twee termijnen afhankelijk zou zijn van de voortgang en afronding van een opgemaakte lijst van werkzaamheden. De opdrachtgever heeft daartoe diverse stellingen omtrent de gang van zaken ingenomen en stukken (e-mail, lijst van nog uit te voeren werkzaamheden) overgelegd. Het hof heeft geoordeeld dat de opdrachtgever haar stellingen onvoldoende heeft onderbouwd om tot bewijslevering te worden toegelaten. Volgens de Hoge Raad heeft het hof met dit oordeel, in het licht van het processuele debat tussen partijen, hetzij te hoge eisen gesteld aan de stelplicht van de opdrachtgever, hetzij zijn oordeel onvoldoende gemotiveerd. De overwegingen van het hof dat niet valt in te zien waarom de opdrachtnemer zou hebben ingestemd met een voor haar ongunstige wijziging van de bestaande betaalafpraak, en dat het er alle schijn van heeft dat de opdrachtgever heeft geprobeerd aan de opdrachtnemer haar wil op te leggen, vormen tegen de achtergrond van het processuele debat geen toereikende motivering.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 06-10-2023

ECLI: ECLI:NL:HR:2023:1380

Zaaknummer: 22/02781

Rechters: H.M. Wattendorff, S.J. Schaafsma en G.C. Makkink

Advocaten: A. Knigge

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Misslag in de begroting van de proceskosten.

Hof heeft proceskosten van de eerste aanleg verkeerd vastgesteld.

Het hof heeft in het dictum van het bestreden arrest een misslag begaan bij de begroting van de post 'salaris advocaat voor de eerste aanleg'. Uit het eindvonnis van de rechtbank volgt onmiskenbaar dat het bedrag van deze post anders had moeten worden vastgesteld. De Hoge Raad doet zelf de zaak af.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 06-10-2023

ECLI: ECLI:NL:HR:2023:1384

Zaaknummer: 22/03533

Rechters: M.V. Polak, T.H. Tanja-van den Broek en K. Teuben

Advocaten: F.J. Fernhout

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Betekening van eiswijziging indien wederpartij niet is verschenen.

Rechter kan gelegenheid geven om de wijziging van eis alsnog aan de niet verschenen partij te betekenen, maar is daartoe niet verplicht.

De vordering van eiseres in eerste aanleg is afgewezen. In het door eiseres ingestelde hoger beroep is geïntimeerde niet verschenen. Appellante heeft in haar memorie van grieven haar eis gewijzigd, maar deze eiswijziging niet op de voet van artikel 130 lid 3 Rv aan geïntimeerde betekend. Appellante heeft het hof ter gelegenheid van de mondelinge behandeling verzocht haar daartoe alsnog in de gelegenheid te stellen. Het hof heeft dat verzoek afgewezen en daartoe overwogen dat dit in deze fase van de procedure (tussen mondelinge behandeling en arrest en ruim een jaar na de eiswijziging) ontijdig en in strijd met de goede procesorde zou zijn. Het hof heeft vervolgens recht gedaan op de oorspronkelijke vorderingen.

De Hoge Raad laat dit oordeel in stand. De Hoge Raad overweegt daartoe dat ingevolge artikel 130 lid 3 Rv de verandering of vermeerdering van eis tijdig bij exploit aan de niet verschenen partij kenbaar moet worden gemaakt. Uit de verwijzing naar artikel 120 lid 3 Rv blijkt dat 'tijdig' in de zin van artikel 130 lid 3 Rv inhoudt dat de toepasselijke dagvaardingstermijn (art. 114-117 Rv) in acht moet worden genomen. De verandering of vermeerdering van eis moet dus voorafgaand aan de roldatum waarop de eis wordt gewijzigd aan de niet verschenen partij worden betekend met inachtneming van de toepasselijke termijn van artikel 114-117 Rv. Indien dit niet tijdig gebeurt, is uitgangspunt dat de rechter, op verzoek van de partij die haar eis wil wijzigen of ambtshalve, alsnog gelegenheid kan bieden om de verandering of vermeerdering van eis aan de niet verschenen wederpartij te doen betekenen. De rechter kan wegens strijd met de eisen van een goede procesorde afzien van het bieden van die gelegenheid. Het oordeel van het hof dat het alsnog betekenen van de eiswijziging in strijd zou zijn met de eisen van een goede procesorde is niet onbegrijpelijk en behoefde geen nadere motivering.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 13-10-2023

ECLI: ECLI:NL:HR:2023:1426

Zaaknummer: 22/02278

Rechters: G. de Groot, C.E. du Perron, A.E.B. ter Heide, F.R. Salomons en G.C. Makkink

Advocaten: N.C. van Steijn

Wetsartikelen: 130 lid 3 Rv

RECHTSPRAAK

Het hof heeft niet kenbaar beslist op het verzoek om een mondelinge behandeling.

Een verzoek om een mondelinge behandeling mag slechts in zeer uitzonderlijke omstandigheden en gemotiveerd worden afgewezen.

Appellant heeft bij memorie van antwoord in incidenteel appel haar eis gewijzigd en nieuwe producties ingediend. Geïntimeerden hebben bij akte bezwaar gemaakt tegen deze eiswijziging. Zij hebben daarbij, voor zover in cassatie van belang, tevens het hof verzocht om een mondelinge behandeling te gelasten dan wel een schriftelijke toelichting toe te staan, om inhoudelijk te kunnen reageren op de memorie van antwoord in incidenteel appel en op de nieuwe producties. Het hof heeft eindarrest gewezen, zonder kenbaar op het verzoek om een mondelinge behandeling te beslissen. De Hoge Raad herhaalt dat een verzoek om een mondelinge behandeling slechts in zeer uitzonderlijke omstandigheden mag worden afgewezen. Daarvoor is noodzakelijk dat van de zijde van de wederpartij klemmende redenen worden aangevoerd tegen toewijzing van het verzoek of dat toewijzing van het verzoek strijdig zou zijn met de eisen van een goede procesorde. In elk van deze beide gevallen zal de rechter de redenen voor de afwijzing van het verzoek uitdrukkelijk moeten vermelden en zijn beslissing daaromtrent deugdelijk moeten motiveren. Dat heeft het hof ten onrechte niet gedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 13-10-2023

ECLI: ECLI:NL:HR:2023:1451

Zaaknummer: 22/03875

Rechters: M.J. Kroeze, F.J.P. Lock en K. Teuben

Advocaten: M.J. van Basten Batenburg

Wetsartikelen: 87 lid 8 Rv

RECHTSPRAAK

Dwangsom bij omgangsregeling alleen op daartoe strekkend verzoek.

Rechter mag alleen op verzoek, en dus niet ambtshalve, een dwangsom verbinden aan een omgangsregeling.

Cassatie in het belang der wet. Uit de tekst van artikel 1 lid 1 Eenvormige Wet en artikel 611a lid 1 Rv, de wetsgeschiedenis en de rechtspraak van het Benelux-Gerechtshof en de Hoge Raad blijkt dat de dwangsom slechts op vordering of verzoek van de partij kan worden opgelegd en dat de rechter haar niet ambtshalve kan uitspreken. Ook aan een omgangsregeling op de voet van artikel 1:377a lid 2 BW kan de rechter alleen een dwangsom verbinden als een partij daarom heeft verzocht. Dit is niet anders doordat artikel 1:253a BW, dat betrekking heeft op geschillen omtrent de gezamenlijke uitoefening van het ouderlijk gezag, in lid 5 bepaalt dat de rechter 'desverzocht en ook ambtshalve (...) een door de wet toegelaten dwangmiddel [kan] opleggen'. Uit de wetsgeschiedenis blijkt dat de wetgever niet heeft bedoeld om hiermee nieuwe wettelijke sanctiemogelijkheden te creëren, en dat hij heeft willen verwijzen naar de bestaande wettelijke dwangmiddelen, waaronder de in artikel 611a e.v. Rv geregelde dwangsom. Ook in het kader van artikel 1:253a lid 5 BW geldt dus dat de rechter alleen een dwangsom kan opleggen als een partij daarom heeft verzocht. De uit artikel 8 EVRM voortvloeiende (positieve) verplichting van de nationale autoriteiten, onder wie de rechter, zich zo veel mogelijk in te spannen om het recht op 'family life' tussen ouders en hun kinderen mogelijk te maken, vergt evenmin dat de rechter de mogelijkheid heeft om ambtshalve een dwangsom te verbinden aan een omgangsregeling.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 13-10-2023

ECLI: ECLI:NL:HR:2023:1459

Zaaknummer: 22/04065

Rechters: T.H. Tanja-van den Broek, A.E.B. ter Heide, S.J. Schaafsma, F.R. Salomons en K. Teuben

Wetsartikelen: 1:377a BW, 1:253a lid 5 BW en 611a Rv

RECHTSPRAAK

Hof is buiten het door de grieven ontsloten gebied getreden.***Hof kan niet anders oordelen over door de rechtbank gedane vaststelling waartegen geen grief is gericht.***

Broer en zus twisten over de verdeling van de nalatenschap van moeder. Moeder heeft de dochter tot enig erfgename benoemd. De zoon vordert vernietiging van deze erfstelling. Tot de nalatenschap van moeder behoort een aan haar bij akte van dading toebedeeld gedeelte van een perceel, aangeduid als het 'perceeltje appelboomgaard'. In geschil is wat de omvang van het perceeltje appelboomgaard is. De rechtbank heeft vastgesteld dat uit kadastrale metingen blijkt dat het perceeltje appelboomgaard 10.55 are groot was, en niet (zoals in de akte van dading was vermeld) 12.50 are, en bovendien dat de zoon door verjaring eigenaar is geworden van de rest van de boomgaard. Tot de nalatenschap van moeder behoort volgens de rechtbank dan ook slechts 10.55 are boomgaard.

Tegen deze vaststelling door de rechtbank is in hoger beroep geen grief gericht.

Het hof oordeelt dat aan moeder bij de dading een afgepaald gedeelte van de boomgaard ter grootte van 12.50 are is toegedeeld en dat zij daardoor eigenaar is geworden van dat gedeelte van het perceel. Gesteld noch gebleken is dat moeder een deel groot 200 m² op enig moment aan de zoon heeft geleverd, dan wel dat de zoon dit stuk grond zich heeft toegeëigend. Het feit dat het kadaster in het kader van een meting al dan niet op verzoek van moeder een kleiner perceel inmeet, maakt dit volgens het hof niet anders.

Dit oordeel van het hof houdt in cassatie geen stand. De gedingstukken laten geen andere uitleg toe dan dat geen van partijen een (voldoende kenbare) grief heeft gericht tegen het hier bedoelde oordeel van de rechtbank. Met zijn oordeel dat tot de nalatenschap van de moeder een perceel grond van 12.50 are behoort, is het hof dan ook buiten het door de grieven ontsloten gebied getreden.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 27-10-2023

ECLI: ECLI:NL:HR:2023:1486

Zaaknummer: 22/02531

Rechters: C.E. du Perron, S.J. Schaafsma, F.R. Salomons, G.C. Makkink en K. Teuben

Advocaten: J. van Duijvendijk-Brand en A.C. van Schaick

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Dagvaardingsprocedure en verzoekschriftprocedure kunnen niet worden gevoegd.

Er bestaat geen wettelijke grondslag voor het voegen van een dagvaardingsprocedure met een verzoekschriftprocedure.

Eiseres vordert in een dagvaardingsprocedure dat de hoofdzaak wordt gevoegd met een bij de rechtbank aanhangige zaak in een verzoekschriftprocedure.

Artikel 222 lid 1 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv) ziet op zaken die worden ingeleid met een dagvaarding en bepaalt dat zaken kunnen worden gevoegd die voor dezelfde rechter tussen dezelfde partijen en over hetzelfde onderwerp aanhangig zijn, of die met elkaar verknocht zijn. Een soortgelijke regeling bestaat voor verzoekschriftprocedures in artikel 285 lid 2 Rv. Er bestaat echter geen wettelijke grondslag voor het voegen van een dagvaardingsprocedure met een verzoekschriftprocedure. Dit leidt ertoe dat de vordering in het incident wordt afgewezen.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 04-10-2023

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2023:15146

Zaaknummer: C/09/652703-HA ZA 23-741

Rechters: P. Dondorp

Advocaten: G.G.J.A. Knoops, R.W. Veldhuis, J.J. Gevers en T. Barkuysen

Wetsartikelen: 222 lid 1 Rv en 285 lid 2 Rv

RECHTSPRAAK

Beoordeling perspectiefbesluit.***Rechtbank beoordeelt perspectiefbesluit in het verband van het verzoek tot verlenging van de uithuisplaatsing.***

In deze uitspraak geeft de rechtbank toepassing aan de uitspraak van de Hoge Raad van 1 september 2023 (ECLI:NL:HR:2023:1148). De gecertificeerde instelling heeft in het kader van haar verzoek tot verlenging van de machtiging tot uithuisplaatsing de rechtbank verzocht om zich uit te laten over het perspectiefbesluit (inhoudend dat het opgroeiperspectief van de minderjarige bij de pleegouders ligt) en dat thuisplaatsing van de kinderen bij één van de ouders niet meer aan de orde is. Volgens de ouders kan het perspectiefbesluit niet als zodanig aan de rechter worden voorgelegd. De rechtbank overweegt dat uit voornoemde uitspraak van de Hoge Raad volgt dat een perspectiefbesluit wel aan het rechterlijk oordeel kan worden onderworpen voor zover dat noodzakelijk is voor de beoordeling van beslissingen, maatregelen en verzoeken die (mede) voortvloeien uit of samenhangen met dat perspectiefbesluit. De beslissing op het (aangehouden deel van het) verzoek tot verlenging van de machtiging uithuisplaatsing is een maatregel die (mede) samenhangt met het perspectiefbesluit. De rechtbank oordeelt dat het opgroeiperspectief niet meer bij de vader of de moeder ligt maar bij de pleegouders, en wijst het verzoek tot verlenging van de machtiging tot uithuisplaatsing toe.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 03-10-2023

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2023:5223

Zaaknummer: C/16/552270

Rechters: R.M. Maliepaard, A.C. van den Boogaard en A.C. van Waning

Advocaten: F. Pool en C.J.W. Tijsseling

Wetsartikelen: 202 lid 2 Rv

RECHTSPRAAK

Toewijzing 843a-vordering in kader van bewijsopdracht.

Zorgverzekeraar moet bewijzen dat gedeclareerde zorg (deels) niet is geleverd. Zijn in dat verband gedane vordering jegens gedaagde om afschrift van stukken te krijgen wordt toegewezen.

Bij tussenvonnis heeft de rechtbank de zorgverzekeraar toegelaten te bewijzen dat gedaagde zorg heeft gedeclareerd die (deels) niet is geleverd. Met het oog op deze bewijsopdracht vordert de zorgverzekeraar in dit incident dat de rechtbank gedaagde veroordeelt om aan de zorgverzekeraar een afschrift te verstrekken van de overeenkomsten van opdracht die gedaagde heeft gesloten met de voor verzekerden ingeschakelde zorgverleners c.q. onderaannemers, de facturen van de inschakelde zorgverleners c.q. onderaannemers en de bewijzen van betaling (bankafschriften) hiervan, en bewijzen van betaling van de door verzekerden aan gedaagde (door)betalde facturen. De zorgverzekeraar heeft zijn vordering gebaseerd op artikel 843a Rv en artikel 88 en 98 van de Zorgverzekeringswet (Zvw). De rechtbank concludeert dat de vordering voldoet aan de vereisten van artikel 843a Rv (rechtmatig belang, voldoende specifiek, rechtsbetrekking, bezit van de stukken) en dat het privacybelang van gedaagde niet opweegt tegen het belang van de zorgverzekeraar bij een afschrift van de gegevens. Dat klemmt te meer nu de zorgverzekeraar voor een juiste beoordeling van de bij hem ingediende declaraties moet weten welke zorg de bij hem verzekerde zorgcliënten hebben ontvangen, terwijl de zorgrapportages van gedaagde slordig waren en sprake was van knip- en plakwerk. De rechtbank wijst de zorgverzekeraar erop dat hij de stukken na ontvangst enkel voor deze procedure mag gebruiken. De incidentele vordering tot het verkrijgen van een afschrift van de stukken wordt op grond van artikel 843a Rv toegewezen. De rechtbank laat in het midden laten of gedaagde ook op grond van artikel 88 en 89 Zvw verplicht is informatie te verstrekken.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 18-10-2023

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2023:5437

Zaaknummer: C/16/541028 / HL ZA 22-168

Rechters: C.P. Lunter

Advocaten: A.C. van der Salm en A. Frederiksen

Wetsartikelen: 843a Rv, 88 Zvw en 89 Zvw

RECHTSPRAAK

Vordering tot tussenkomst afgewezen wegens intrekking dagvaarding hoofdzaak.

Eisers in het incident hebben geen belang bij hun vordering tot tussenkomst en inzage in de processtukken nu de dagvaarding is ingetrokken.

Twee kinderen enerzijds en hun ouders anderzijds zijn verwikkeld in een al lang slepend geschil over de afwikkeling van de vastgelopen samenwerking in het melkveebedrijf dat in maatschapsverband werd gerund. In dit kort geding tussen de kinderen en Rabobank gaat het over de executoriale verkoop van tot de maatschap behorende landbouwgrond omdat de hypothecaire lasten niet worden betaald. De ouders hebben verzocht om te mogen tussenkomen en kennis te mogen nemen van de inhoud van de dagvaarding en de processtukken in dit kort geding, omdat de verkoop van de kavels ook hen aangaat als voortzettende partij van de onderneming en als maten. De kinderen hebben bezwaar gemaakt tegen tussenkomst en hebben verzocht om een aangepaste dagvaarding te mogen uitbrengen. De dagvaarding bevat namelijk privacygevoelige informatie van de kinderen en bij één van de vorderingen is geen enkel belang van de ouders betrokken. Zij hebben de oorspronkelijke dagvaarding ingetrokken.

De voorzieningenrechter oordeelt dat door de ouders alsnog inzage te geven in het dossier van de ingetrokken dagvaarding geen rechtens te respecteren belang is gediend. Er ligt immers geen enkele vordering van de kinderen (dan wel van Rabobank) voor. Inmiddels is een nieuwe dagvaarding uitgebracht waarin de vorderingen zijn opgenomen waarbij de belangen van de ouders wel een rol kunnen spelen. In die zaak is het de ouders toegestaan om tussen te komen, zodat zij in die procedure voor hun belangen kunnen opkomen. De ouders zijn ook verder op geen enkele manier in hun rechtens te respecteren belangen geschaad. Zo zij al verwijzen naar de mogelijkheid van een proceskostenveroordeling, geldt dat hier niet omdat de incidentele conclusie niet is genomen. De voorzieningenrechter wijst de vordering van de ouders om te mogen tussenkomen af.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 24-10-2023

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2023:4168

Zaaknummer: C/o8/300640 / KG ZA 23-163

Rechters: A. Smedes

Advocaten: K.W.C. Geurts en H.M. van Eerten

Wetsartikelen: 217 Rv

RECHTSPRAAK

Wrakingsverzoek kennelijk ongegrond; geen mondelinge behandeling.

Dat rechter weigert zich te legitimeren en dat de nevenlocatie van de rechtbank niet is ingeschreven in het handelsregister, vormt geen grond voor wraking.

Verzoekster heeft aan het wrakingsverzoek ten grondslag gelegd dat de rechter tijdens de rolzitting niet is ingegaan op haar verzoek om zijn legitimatie, dan wel zijn beëdiging, mandaat, volmacht of inschrijving bij de Kamer van Koophandel te laten zien, en dat de nevenlocatie van deze rechtbank aan het Piusplein 50 te Tilburg, evenals de namen van de behandelend rechter en griffier, in strijd met de artikelen 3 en 34 van de 'Handelswet 2008' niet zijn ingeschreven in het handelsregister.

Volgens de wrakingskamer zijn rechters niet gehouden om zich ter zitting te legitimeren of om een afschrift van hun benoemingsbesluit te tonen. Het adres van de nevenlocatie van de rechtbank en de namen van rechters en griffiers behoeven niet te worden ingeschreven in het handelsregister. De regels omtrent de rechtsprekende taak van de rechtbank vloeien voort uit onder meer de Grondwet en de Wet op de rechterlijke organisatie.

Omdat sprake is van een kennelijk ongegrond wrakingsverzoek, laat de wrakingskamer de mondelinge behandeling van het verzoek achterwege overeenkomstig artikel 4, tweede lid, aanhef en onder a, van het Wrakingsprotocol van de rechtbank Zeeland-West-Brabant.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 23-10-2023

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2023:7354

Zaaknummer: C/02/415028 / HARK 23-228 (E)

Rechters: Peters, Broeders Broeders en de Roos

Wetsartikelen: 36 Rv

RECHTSPRAAK

Afwijzing verzoek voorlopig getuigenverhoor veelprocedeerder.

Kantonrechter wijst verzoek om voorlopig getuigenverhoor met het oog op het horen van een medewerker van de sociale dienst af wegens een gebrek aan belang en misbruik van bevoegdheid.

Het verzoek tot het houden van een voorlopig getuigenverhoor heeft betrekking op het horen van een medewerker van de sociale dienst. Met de mededeling van verzoeker tijdens de mondelinge behandeling dat zijn schade maximaal een paar duizend euro bedraagt, is de kantonrechter van oordeel dat er voldoende duidelijke aanwijzingen bestaan dat de vordering van verzoeker in een eventuele bodemprocedure geen hogere waarde zal vertegenwoordigen dan € 25.000 en acht de kantonrechter zich bevoegd om op het verzoek te beslissen.

In zijn verzoekschrift heeft verzoeker gesteld dat de medewerker van de sociale dienst opzettelijk post heeft gestuurd aan het verkeerde adres (woonadres in plaats van postadres) en dat het doel van de procedure is om te bereiken dat de post voortaan weer naar zijn postadres wordt verzonden. De kantonrechter oordeelt dat verzoeker bij een dergelijk getuigenverhoor onvoldoende belang heeft omdat de sociale dienst de brieven op goede gronden naar het woonadres van verzoeker stuurt.

Ten overvloede overweegt de kantonrechter nog dat het verzoek ook moet worden afgewezen vanwege misbruik van bevoegdheid (art. 313 lid 2 BW). Uit de stellingen van verzoeker maakt de kantonrechter op dat sprake is van een zogenoemde ‘*fishing expedition*’. Verzoeker heeft ter zitting verklaard dat hij eerst deze getuige wenst te doen horen en aan de hand daarvan zal besluiten of hij nog meer medewerkers van de sociale dienst wil doen horen. Het heeft er – mede gelet op wat hiervoor is geoordeeld over het gebrek aan belang van verzoeker – alle schijn van dat sprake is van een algemene zoektocht naar onbekende informatie, zonder rechtstreeks verband met een concrete vordering. In dit verband acht de kantonrechter ook relevant dat verzoeker een zogenoemde ‘veelprocedeerder’ is. Op 17 maart 2023 zijn maar liefst achttien verzoekschriften van verzoeker tot het houden van een voorlopig getuigenverhoor over allerlei kwesties niet-ontvankelijk verklaard door de kantonrechter.

van deze rechtbank vanwege het niet betalen van het griffierecht. Zowel de bestuursrechter als ook de burgerlijke rechter hebben herhaaldelijk geoordeeld dat verzoeker met zijn vele procedures misbruik van recht maakt.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 12-10-2023

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2023:9565

Zaaknummer: 10344983 / VZ VERZ 23-1804

Rechters: C.J. Frikkee

Advocaten: B.J.G.P. Roozendaal

Wetsartikelen: 166 Rv en 93 Rv

RECHTSPRAAK

Voorzieningenrechter verklaart zich bevoegd ondanks forumkeuze andere rechtbank.

Het is niet mogelijk door middel van een forumkeuze een exclusief bevoegde voorzieningenrechter aan te wijzen.

In de overeenkomst tussen partijen is bepaald dat een kort geding aanhangig moet worden gemaakt bij de voorzieningenrechter te Den Haag. Het kort geding is evenwel aanhangig gemaakt bij de voorzieningenrechter van de rechtbank Zeeland-West-Brabant. De voorzieningenrechter verklaart zich niettemin bevoegd. De voorzieningenrechter overweegt daartoe dat uit de uitspraak van de Hoge Raad (ECLI:NL:HR:2016:1087) weliswaar volgt dat naar de letter van de wet artikel 108 Rv over de forumkeuze ook in kort geding van toepassing is, maar dat het kort geding als spoedprocedure een eigen karakter heeft. Het wordt gekenmerkt door een flexibele procesvoering en is gericht op een spoedige en efficiënte afdoening van het geschil tussen partijen. Dit eigen karakter brengt mee dat het kort geding in eerste aanleg wordt beheerst door eigen processuele regels die kunnen afwijken van de gewone regels. Een voorbeeld van afwijking van de gewone regels is dat de Hoge Raad heeft aangenomen dat steeds bevoegd is de voorzieningenrechter van de rechtbank van het arrondissement waarin de voorlopige voorziening moet worden getroffen. Het is een bijzondere bevoegdheidsregel die voorrang heeft boven de algemene bevoegdheidsregels voor een bodemprocedure die in kort geding wel aanvullend kunnen worden toegepast. Dit betekent dat een forumkeuze in kort geding alleen tot gevolg kan hebben dat de daarin aangewezen voorzieningenrechter aanvullend bevoegd is. Het is dus niet mogelijk door middel van een forumkeuze een exclusief bevoegde voorzieningenrechter aan te wijzen.

Niet in geschil is dat de voorziening moet worden getroffen binnen het arrondissement Zeeland-West-Brabant. Uit de genoemde bijzondere bevoegdheidsregel volgt dat de voorzieningenrechter van de rechtbank Zeeland-West-Brabant bevoegd is inhoudelijk van de zaak kennis te nemen.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 03-10-2023

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2023:6894

Zaaknummer: C/02/413487/KG ZA 23-427 (E)

Rechters: P.H.J.G. Römers

Advocaten: A.J.H.W.M. Versteeg en C.M. Borman

Wetsartikelen: 108 Rv

RECHTSPRAAK

Originele dagvaarding niet overgelegd, verval van aanhangigheid.

Kantonrechter oordeelt dat verstek moet worden geweigerd en dat de instantie is geëindigd omdat eiseres niet het origineel van de dagvaarding heeft overgelegd.

Bij dagvaarding van 19 juli 2023 is gedaagde opgeroepen te verschijnen ter terechtzitting van de rechtbank op 2 augustus 2023. Gedaagde is niet verschenen.

De kantonrechter heeft eiseres bij rolbericht van 2 augustus 2023 in de gelegenheid gesteld om op de rolzitting van 16 augustus 2023 het geconstateerde verzuim, namelijk het ontbreken van een originele dagvaarding, te herstellen.

Op grond van artikel 125 lid 1 Rv is het geding aanhangig vanaf de dag der dagvaarding. Artikel 125 lid 2 Rv bepaalt dat het exploot van dagvaarding door eiser ter griffie wordt ingediend uiterlijk op de laatste dag waarop de griffie is geopend, voorafgaande aan de in de dagvaarding vermelde roldatum. De aanhangigheid van het geding vervalt, zo is bepaald in artikel 125 lid 4 Rv, indien het exploot van dagvaarding niet uiterlijk op het in het tweede lid vermelde tijdstip ter griffie is ingediend, tenzij binnen twee weken na de in de dagvaarding genoemde roldatum een herstelexploot is uitgebracht. Eiseres heeft geen herstelexploot uitgebracht. Het gevraagde verstek wordt geweigerd en de kantonrechter verstaat dat de instantie is geëindigd.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 13-09-2023

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2023:6501

Zaaknummer: 10640343 CV EXPL 23-1916 (E)

Rechters: Ponds

Advocaten: P.H. Pijpelink

Wetsartikelen: 125 Rv